

« Школа Фізіократів. Економічні погляди Франсуа Кене »

Виконали :
Студентки 12-ЕМ групи
Шмалій Влада
Куцаєва Катерина

- ❖ Становище Франції у XVII столітті
- ❖ Школа фізіократів та їх ідеї
- ❖ Теоретична система Франсуа Кене
- ❖ Процес «відтворення»
- ❖ (торгівля є «безплідним заняттям»)
- ❖ Висновки

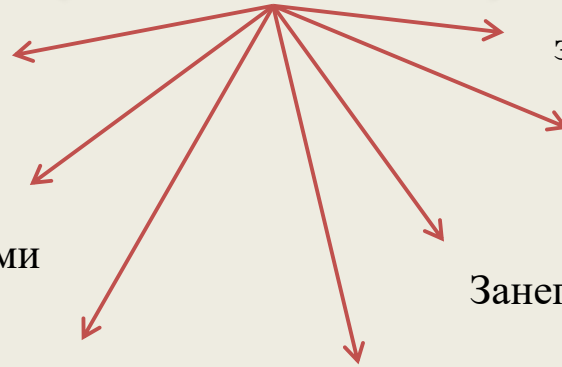

Франція (XVII століття)

Швидко назрівають передумови
буржуазної революції

Продуктивні сили прийшли в
глибоке протиріччя з феодальними
виробничими відносинами

Фінанси країни знаходяться
в катастрофічному стані

залишається аграрною країною

Гніт феодальних повинностей
підсилювався

Занепад сільського господарства
досяг своєї межі

Важке положення селянства викликає
великі селянські хвилювання

Фізіократи

Французькі економісти другої половини
XVIIIст., представники класичної
політичної економії .

- Виступали проти меркантилізму і висунули на перший план аграрну проблему
- На відміну від меркантилістів були прихильниками економічного лібералізму

Ідеї, які проголошували фізіократи, у загальних рисах були сформульовані ще їхніми попередниками. Проте не можна говорити про їхню цілковиту тотожність.

Фізіократи розробили основи, хоча й суперечливої, проте прогресивної реформи, суть якої полягала в капіталістичній реорганізації сільського господарства.

П'єр Буагільбєр

Школа фізіократів

Представники:

кінець 50-х років XVIII ст.(до70-х років)

Дюпон де Немур

маркіз Мі-рабо

Жак Тюрго

Франсуа Кене

Мерсьє де Ла Рів'єр

Франсуа Кене – визнаний глава школи фізіократів

Праці :

- ✓ «Економічна таблиця»
- ✓ «Загальні принципи економічної політики держави»
- ✓ «Про торгівлю»
- ✓ «Аналіз економічної таблиці»
- ✓ «Діалог про ремісничу працю»
- ✓ «Зауваження відносно грошового процента»

Особливість фізіократичної теорії полягала в тому, що її буржуазна сутність ховалася під феодалською оболонкою. Хоча Кене і збирався обкласти чистий продукт єдиним податком, в основному він звертався до освіченого інтересу влада імущих, обіцяючи їм ріст прибутковості земель і зміцнення земельної аристократії.

Теоретична система Франсуа Кене

про «природний порядок»

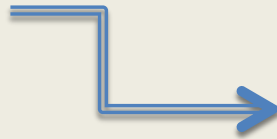
про «чистий продукт»

про капітал

«модель» суспільного відтворення
(господарського кругообігу)

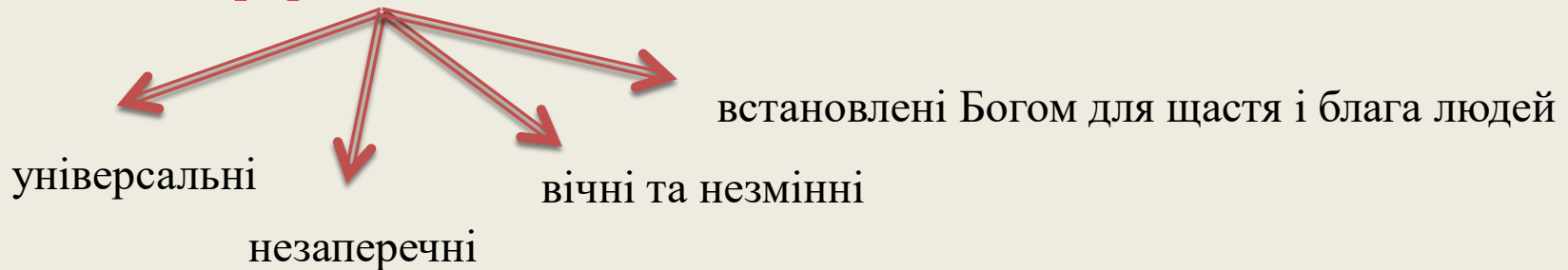
про «природний порядок»

суспільство підпорядковується
природним законам

основа — визначення права власності
та повага до влади

Природні закони

Ідея вільного природного розвитку руйнувала всю будову старого політичного та економічного режиму Франції. У теоретичному плані вона показала природність і об'єктивність економічного життя, яке розвивається за своїми внутрішніми закономірностями.

вчення про «чистий продукт»

- Це надлишок вартості продукту, створеного виключно в землеробстві, над продуктом спожитим
- створюється не працею самою по собі, а працею у "спілці" із землею, природою
- «чистий продукт» є дарунком природи, єдина його форма – земельна рента

Кене стверджував, що **землеробство** єдина галузь, де вироблене багатство перевищує вартість споживання.

У жодній іншій галузі економіки, на його думку, людська праця нічого не створює, там вона є "непродуктивною" і лише переміщує чи обмінює готовий продукт, як торгівля, або переробляє сировинні матеріали сільського господарства, як промисловість.

вчення фізіократів про капітал

(зосередили дослідження на продуктивному капіталі)

Кене поділив продуктивний капітал залежно від характеру обігу та від способів, якими ці частини входять до вартості річного продукту на дві частини:

- ❑ «щорічні аванси» — витрати, які в землеробстві повторно здійснюються кожного року (на насіння, добрива та працю);
- ❑ «початкові аванси» — витрати, які функціонують багато років і передають свою вартість на продукт за частинами (на інвентар, робочу худобу, будівлі тощо)

Цим Кене започаткував поділ капіталу на **основний** ("початкові аванси") та **оборотний** ("щорічні аванси"), але не тільки в землеробстві, а й у всіх галузях матеріального виробництва. Варто зазначити, що промисловий і грошовий капітали Кене називав "безплідними".

теорія суспільного відтворення (теорія кругообігу багатства)

Ідея, що багатство рухається по колу між суспільними класами і безперервність цього обігу "дає життя економічному організму"

Кене вперше в історії політичної економії увів поняття «**відтворення**» - процес безперервного повторення виробництва та збуту.

Процес відтворення він показав на прикладі розподілу сукупного річного продукту між трьома класами суспільства:

- **«продуктивним»** (селяни і фермери)
- **земельних власників** (одержують "чистий продукт" - король, поміщики, церква);
- **«безплідним»** (підприємці і наймані працівники у промисловості, ремісники і торговці, міщани і священники та всі інші)

Головною проблемою було визначити основні пропорції, що забезпечують рівноважний розвиток економіки. Він побудував схему реалізації річного продукту і формування передумов для повторення процесу його виробництва, тобто відтворення.

Економічна програма фізіократів формувалась у боротьбі проти меркантилістів. Якщо останні всю увагу концентрували на аналізі явищ у сфері обігу, те фізіократи перенесли свої дослідження в сферу виробництва.

Кене висунув ідею щодо еквівалентності обміну зарозумів природного порядку. Він вважав, що товари вступають в обмін з наперед заданою ціною. Проте, що саме лежить у її основі, він не розумів.

Кене розглядав лише «ринкову ціну», яка, на його думку, залежить від наявності на ринку товарів, попиту і пропозиції за розумів вільної конкуренції.

торгівля є «безплідним заняттям»

він водночас застерігав від помилкового враження, нібито завдяки загальній конкуренції вона стала шкідливою —

«адже іноземні купці вивозять та отримують на своїй батьківщині ту винагороду, яку ми сплачуємо їм за надані нам послуги; таким чином, цією винагородою ми збагачуємо інші нації».

Не погоджуючись з таким судженням, Ф.Кене твердив, що необхідна тільки **«абсолютна свобода торгівлі»** як умова її розширення, усунення монополії та скорочення торговельних витрат.

Систему Кене творчо розвивав з 1960-х рр. М. Д. Руденко, праці якого були високо оцінені А. Д. Сахаровим як альтернатива політекономії марксизму.

В и с н о в к и

Франсуа Кене створив першу модель руху товарних і грошових потоків у суспільстві, визначив умови реалізації суспільного продукту, показав теоретичну можливість безперервності суспільного відтворення товарів, капіталів і виробничих відносин.

Його модель еквівалентного обміну досить абстрактна, але це наукова абстракція, що дозволяє проникнути в суть речей. Не даремно усі великі дослідники макроекономіки, так чи інакше, зверталися до праць Ф. Кене.

Дякуємо за увагу!

